

KulturÖsterbotten /SÖFUK skn utlyser ett

illustratöruppdrag

inom projekt Bok&Drama - Karleby jubileumsprojekt

1. Projektbeskrivning, bakgrund

KulturÖsterbotten är en enhet inom samkommunen Svenska Österbottens förbund för utbildning och kultur, som driver Luckan i Karleby. Med finansiering av bland annat Stiftelsen Brita Maria Renlunds minne och Svenska Österbottens kulturfond driver KulturÖsterbotten/Luckan Karleby ett projekt med syfte att skapa en barnbok om Karleby stads historia, och i senare skede också dramatiseringar i anslutning till boken. Projektet kommer att ansöka om stöd från Karleby stad. Projektet kulminerar år 2020.

Projektledaren Pauliina Holmqvist skriver manus till boken, och planerar i senare skede de dramatiseringar som ska visas för barn i skola och daghem. Ansvarig utgivare är kulturchef Ann-Maj Björkell-Holm. Boken planeras som en bilderbok med korta texter på både svenska och finska. Inledningsvis planeras en bok för barn i åldern 5-8 år, omfattande ca 24 sidor, som ska tryckas i ca 3000 exemplar.

2. Uppdragsbeskrivning

För uppdraget att framställa illustrationer till boken söker KulturÖsterbotten en konstnär för anställning 50 % av byråarbetstid för perioden augusti –december 2019.

- Den vi anställer bör ha professionell konstutbildning och erfarenhet av illustratörsuppdrag
- Den vi anställer förutsätts arbeta i egna utrymmen, och ha möjlighet att regelbundet delta i samarbetsmöten i Karleby eller på motsvarande sätt delta per Skype
- Uppdraget förutsätter en god samarbetsförmåga, då illustrationerna bör utarbetas i nära anknytning till manusarbetet
- Vi värdesätter om illustratören har en koppling till Karlebynejden och kännedom om stadens historia.

Då illustrationerna framställs under en anställningsperiod med lön från uppdragsgivaren tillfaller användningsrättigheterna för illustrationerna samkommunen SÖFUK.

De illustrationer som framställs för boken kommer eventuellt också att användas för andra ändamål, för marknadsföring av boken och i samband med dramatiseringar.

På basen av arbetsprov och ansökan med CV väljs en person för anställning 50 % av byråarbetstid för perioden 1.8-31.12.2019 (eller motsvarande enligt överenskommelse). Val av illustratör förrättas av kulturchefen i samråd med projektplaneraren.

Lönen för illustratören är 50 % av en uppgiftsrelaterad månadslön 2.300 €/mån.

Ansökan

De som önskar komma i åtanke för uppdraget ombeds lämna in

- en fritt formulerad arbetsansökan inklusive CV.
- max fem bilder från tidigare uppdrag
- förslag till illustration om Karlebys historia utgående från en given berättelse – se nedan

Ansökan lämnas in senast den 31.5.2019 till SÖFUK genom ansökningsportalen

<https://ansokan.sofuk.fi/>

Ansökningskod KO1905

Till ansökan kan bilagor upp till 20 Mb bifogas.

Undantagsvis kan motsvarande ansökan med bilder sändas per post till

Ann-Maj Björkell-Holm/KulturÖsterbotten

Rådhusgatan 23

65100 VASA.

I ansökan ska ingå ett eller flera förslag till illustrationer utgående från nedanstående berättelse.

Välj någon del av berättelsen och skildra den i bild! Bilden/bilderna behöver inte vara tekniskt färdig.

Det räcker med ett utkast som fångar stämning, gestalter och/eller miljöer.

På frågor om uppdraget svarar kulturchef Ann-Maj Björkell-Holm tfn 044-7503150.

KONUNG ADOLF FREDRIKS BESÖK 1752

I morgon skulle kung Adolf Fredrik komma på besök till Gamlakarleby! En riktig kung! Hedvig visste inte hur hon skulle hålla sig till tåls så länge.

- Mor, jag går och ställer mig vid vägen i morgon genast när jag vaknar, anmälde hon.

- Absolut inte, sa mor. Hur skulle det se ut?

- Men kungen kommer på besök.

- Ja det gör han, men landshövding Piper har gett order om att inga barn får synas ute på gatorna, och att alla vuxna måste klä sig i sina festkläder.

- Inga barn?! Men....

- Nej, inga barn, tyvärr. Och dessutom är din festklänning alldeles för liten redan, och någon ny blir det inte av förrän tidigast till jul.

Inga barn. Hedvig var utom sig av besvikelse. Hon ville ju se kungen. Och tänk om kungen hade med sig en liten prinsessa, som var lika gammal som Hedvig, och prinsessan skulle stiga ur den gyllene vagnen och fråga om Hedvig ville leka med henne.

Staden hade blivit städad, dynghoparna var bortkörda och gatorna sopade. Broarnas ledstänger hade rödmålats och försetts med vita knoppar. Till och med stadens spöpåle var rödfärgad. Alla gator pryddes av lika klippta granar i fyra alnars höjd. Granar var planterade ända till på båda sidorna om södra tullen till Såka-rian, alldeles nära där Hedvig bodde. Alla kor, svin och hundar hade blivit bortförda, landshövdingen tyckte att man inte i en anständig stad skulle låta djur smutsa ner gatorna. Det allra finaste var en pyramid, drängen Staffan hade lärt henne att det heter så, som rests till kungens ära mitt på torget. Tänk att man byggde något bara för att det skulle vara fint. Inte alls till någon egentlig nytta.

Hedvigs morbror Johan skulle vara en av kavalleristerna. De skulle klä sig i blått och rida ut till stadsgränsen och paradera med utdragna värjor. Hästen Väinö hade blivit blankborstad flera dagar i rad nu.

Hedvigs far var ute på strömmingsfiske med många andra borgarkarlar och när budet om kungens ankomst anlände blev det bråttom att skicka någon efter dem från Tankar och Trullö. Änkan Anna Carlbohms nya hus skulle härbärgera kungen med följe, och Hedvig hade hört att där hade lagts tapeter på väggarna. Allting var så fint, så fint, och nu säger mor att Hedvig inte skulle få se något av detta. Så här kan vi inte ha det, tänkte Hedvig.

Dagen då kungen skulle komma sa Hedvig till sin mor att hon promenerar till Kvikant, dit kon och grisarna hade blivit förda, för att mata dem och se att allt är bra med dem. Mamma som höll på och pyntade sig med sädesax i sin hatt sa lite förstrött att det låter bra. Hedvig tog sitt allra finaste klädesplagg, söndagsförklädet, och vek det så litet som det bara gick att få, och stack ner det i fickan på sitt vardagsförkläde. Snabbt smet hon iväg innan mor skulle börja ana oråd, sprang allt vad hon kunde ut till vägen längs med vilken hon hade hört att kungen kommer. Det var redan mycket folk i rörelse. Pigor och drängar låtsades ha viktiga saker att uträtta, gick och drog benen efter sig bärande på säckar som i princip var tomma. Borgarna i sina bästa kläder blängde nervöst på varandra och arbetsfolket och ordade upp sig längs vägkanten. Hedvig gömde sig bakom en ria, och bytte snabbt om till sitt söndagsförkläde och tryckte vardagsförklädet in i en springa stenfoten. Sedan satte hon sig i sitt gömställe och väntade. I en evighet, kändes det som. Skulle kungen aldrig komma?

Plötsligt började det höras ljud. Klingande värjor, fanfarer, fyrverkeri (illumination), folk som sjöng och hurrade. Hedvig rusade upp ur sitt gömställe och ut till vägkanten.

- Hurra, hurra, hurra! skrek hon av sina lungors kraft. Här är jag, Hedvig!

Plötsligt var vägkanten full med folk. Kvinnor med stora kjolar, män med höga stövlar och en massa hästar som nästan dansade förbi.

- Nej, jag ser ingenting! ropade Hedvig ännu högre och försökte tränga sig förbi de vuxna. Jag måste få se kungen!

En liten lucka mellan kjolarna och hon tryckte in sitt huvud allt var hon orkade. Där! Ett runt ansikte med röda kinder, stora blåa ögon och en snäll mun. Ganska stor näsa. Och han tittade direkt på Hedvig och blinkade, och lika snabbt hade hela sällskapet dragit förbi och folkmassan började gå efter följet mot torget. Hedvig snubblade omkull och kände hur någon tog tag i nackskarven och drog upp henne.

- Här är du, sa Hedvigs far.

- Jag såg kungen, sa Hedvig.

- Du är allt en liten prinsessa själv, sa far. Men ganska smutsig en för tillfället. Din mor är inte så glad just nu.

Far svingade upp Hedvig på axeln, som om hon inte vägde någonting, och så gick de hem.
